

Penzije i smrdljiva riba

Nedavno je Radoslav Sretenović, predsednik Državne revizorske institucije, objavio podatke o korišćenju službenih automobila u 2012. godini. Reče da su od ukupno 29.966 takvih vozila, koliko ih je bilo u Srbiji, 6.244 prešla 67 miliona kilometara, što je dovoljno da se „1.675 puta obiđe zemaljska kugla“!

Vozila su se koristila i tokom vikenda i praznika, za odlazak na pecanje, u lov ili na pijacu. Samo za gorivo i troškove održavanja iz budžeta je te godine iscurilo između 10 i 20 miliona evra!

Ovih dana se i Danica Popović, profesorka beogradskog Ekonomskog fakulteta, komentarišući najavljeno kresanje penzija, javno zapitala zbog čega da „penzioneri plaćaju službeni automobil guvernerki Narodne banke Srbije“, koja ima platu od oko pet hiljada evra, ili direktoru „Srbijagasa“, „legendarnom Bajatoviću, sa mesečnom apanažom od 19.000 evra, većom nego što pola Srbije zaradi za ceo život“!

Za ovakva poređenja političari na vlasti će uvek reći da je to populistička demagogija, da se prestankom korišćenja službenih automobila nikako ne može nadoknaditi minus u budžetu, da je reč o jevtinoj propagandi onih koji bi da obezbede glasove za sledeće izbore i slično.

A naravno da se milijarda evra koja manjka ne može obezbediti garažiranjem službenog voznog parka ili smanjenjem plate Jorgovanki i Bajatoviću. Ali u ovom slučaju reč je samo o metafori, vrhu ledenog brega sveopšteg rasipanja para od strane onih koji su na vlasti. Koliko takvih zloupotreba pod firmom državnog posla ima; koliko „Jorgovanki“ i „Bajatovića“ sedi po upravnim i nadzornim odborima, komisijama, agencijama, savetima, komorama i prima mesečnu apanažu merenu hiljadama evra; koliko se činovnika i parazita mrsi po inostranstvu o državnom trošku; koliko para smo dali za zakupljivanje svakojakih satelita ili kupovinu šlemova; koliko prebogatih „kontroverzних bizmismena“ sebi kupuje prekookeanske jahte i mlaznjake, a ovde godinama ne plaća porez; koliko milijardi je otišlo neznano kud, a pod firmom očuvanja Kosova; koliko...?

Svi se zapanjimo kada se povremeno otkrije neka nova afera koja je nas, poreske obveznike, koštala stotinak miliona evra. I ubrzo je zaboravimo. Kada bi se sve one sabrale i sprečile, verovatno bi se ustanovilo da nema nikakve potrebe za smanjenjem penzija. A onima na vlasti je uvek bilo mnogo lakše da razrežu novi porez nego da ukinu stečene privilegije ili da se pobrinu da država domaćinski posluje.

Nije badava narod još odavno rekao da riba ipak smrdi od glave.

Z. Spremo